

7. Afanas'jev V.Gh. O systemnom podkhode v sotsyal'nom poznanny // Voprosy fylosofyy. – 1973. – №6. – S. 99.
8. Aver'janov V.B. Funkcyu y orghanyzacyonnaja struktura orghana ghosudarstvennogho upravlenyja. Kyjiv : Nauk. dumka. 1979. 150s.
9. Aver'janov A.N. Systemnoe poznanne myra (metodologhycheskye problemy). M. : Yzd-vo polytych. lyt-ty, 1985. 262s.
10. Meljnyk R. S. Systema administratyvnogho prava Ukrajiny : monoghr. Kh.: KhNUVS, 2010. 398 s.
11. Pro nacionaljnu bezpeku Ukrajiny : Zakon Ukrajiny vid 21.06.2018 № 2469-VIII URL : <https://zakon.rada.gov.ua/go/2469-19>.
12. Mykhajlova Ju. O. Rolj ta misce Derzhavnoji prykordonnoji sluzhby u systemi sub'jektiv zabezpechennja nacional'noji bezpeky Ukrajiny. Forum prava: 2017. № 4. S 152-158. URL : http://nbuv.gov.ua/j-pdf/FP_index.htm_2017_4_26.pdf
13. Voronchykhyn A. S. O ponjatyjakh «systema», «element», «struktura». Yzhevsk : Udmurtyja, 1974. 22 s.
14. Ponomar'jov S.P. Administratyvno-pravove zabezpechennja dijajlnosti sektoru bezpeky i oborony Ukrajiny : dys. ... doktora juryd. nauk : 12.00.07. Kharkiv, 2018. 506 s.
15. Voronin Ja.Gh. Dozviljna dijajlnistj u naftoghozovomu kompleksi Ukrajiny: administratyvno-pravovi aspekty: dys. ... doktora juryd. nauk: 12.00.07. Kh., 2016. 486 s.
16. Sektor bezpeky i oborony Ukrajiny: teorija, strateghija, praktyka. Monoghracija / [F.V. Saghanjuk, V.S. Frolov, O.V. Ustymenko, M.M. Lobko ta in.]. Kyjiv : Akadempres, 2017. 180 s.
17. Pro rishennja Rady nacional'noji bezpeky i oborony Ukrajiny vid 2 veresnja 2015 roku «Pro novu redakciju Vojennoji doktryny Ukrajiny» : Ukaz Prezydenta Ukrajiny vid 24.09.2015 № 555/2015 URL : <https://zakon.rada.gov.ua/go/555/2015>.
18. Pro Derzhavnu prykordonnu sluzhbu Ukrajiny : Zakon Ukrajiny vid 03.04.2003 № 661-IV URL : <https://zakon.rada.gov.ua/go/661-15>.
19. Pro zatverdzhennja vojennoji doktryny Ukrajiny : Ukaz Prezydenta Ukrajiny vid 24.09.2015 № 555/2015 URL : <https://zakon.rada.gov.ua/go/555/2015>.

Стаття надійшла до редакції: 22.12.2019

УДК 342.56/342.9

Вишнева Аліна Володимирівна,
здобувач Науково-дослідного інституту публічного права

СТРУКТУРА АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО СТАТУСУ ОРГАНІВ СУДДІВСЬКОГО ВРЯДУВАННЯ В УКРАЇНІ

Стаття присвячена визначенню структури адміністративно-правового статусу органів суддівського врядування в Україні. Не вдаючись до етимологічного аналізу сутності категорії «структура» уточнено, що це його елементна складова.

Відзначено про відсутність усталеного розуміння змісту та сутності адміністративно-правового статусу як органів державної влади, так і органів суддівського врядування. З авторської позиції органи суддівського врядування в Україні є певною системою, склад якої визначено подвійним – Вища рада правосуддя як центральний орган, та інші органи як такі, що мають бути їй підвітні в перспективі, адже сьогодні згідно норм чинного законодавства не до кінця зрозумілою є їх «піраміда». При формулюванні структури адміністративно-правового статусу органів суддівського врядування в Україні автор орієнтувався на два аспекти: універсальні характеристики органів суддівського врядування як органів державної влади, що мають спеціалізоване соціально цінне призначення в механізмі реалізації функцій держави; спеціальні особливості функціональності конкретного суб'єктного утворення цієї системи.

Визначено, що структура адміністративно-правового статусу органів суддівського врядування в Україні – це сукупність нормативно закріплених в актах адміністративного законодавства підстав, умов, вимог, ідейних орієнтирів та процедур за наявності яких органи суддівського врядування: легалізуються як органи державної влади, що законодавчо наділені можливістю до реалізації соціально важливої адміністративної діяльності; стають підконтрольними та підвітними суспільству (в окремих випадках ієрархічно вищим органам (органу) цієї системи); зобов'язуються реалізовувати свою діяльність у рамках та відповідності принципу верховенства права й несуть відповідальність за дії чи бездіяльність у просторі своєї сфери відання.

Ключові слова: адміністративно-правові засади, адміністративно-правовий статус, органи суддівського врядування, правовий статус, статус, судова влада.

Vyshneva A. STRUCTURE ADMINISTRATIVE AND LEGAL STATUS OF JUDICIAL GOVERNANCE IN UKRAINE

The article is devoted to determining structure administrative and legal status of judicial governance in Ukraine. Without resorting to etymological analysis of essence category "structure", it is specified that this is its elemental component.

It is noted that there is no established understanding content and essence of administrative and legal status public authorities and judicial governance. From the author's point of view, the judicial governance in Ukraine are a certain system. It has a dual composition - the High Council of Justice as the central body, and other bodies as such that should be accountable to it in the future,

Випуск 7. Спецвипуск. 2019

because today, according to current legislation, their "pyramid" is not fully understood. In formulating structure administrative and legal status of judicial governance in Ukraine, author focused on two aspects: universal characteristics of judicial governance as public authorities that have a specialized socially valuable purpose in the mechanism of state functions; special features functionality of a particular subject formation of this system.

It is determined that structure administrative and legal status of judicial governance in Ukraine is a set of normatively enshrined in acts of administrative legislation grounds, conditions, requirements, ideological guidelines and procedures in the presence of which judicial governance: legalized as public authorities legally empowered to implementation of socially important administrative activities; become under the control and accountable to society (in some cases hierarchically higher bodies (authority) of this system); undertake to carry out their activities within the framework and in accordance with principle of the rule of law and are liable for actions or omissions in the area of their jurisdiction.

Key words: administrative-legal bases, administrative-legal status, judicial governing bodies, legal status, status, judicial power.

Постановка проблеми. Адміністративно-правовий статус – це абстрактне поняття, яким представники доктрини адміністративного права намагаються означити сукупність необхідних передумов, за допомогою яких з'являється можливість описати практичне значення конкретного уповноваженого суб'єкта в певному [1, с. 92] колі публічно-правових зв'язків.

Присвячуючи свої наукові пошуки виявленню та опису характерних ознак адміністративно-правового статусу органів суддівського врядування в Україні, слід орієнтуватись на те, що основна мета такої діяльності полягає в з'ясуванні основних функціональних спроможностей та меж їх владного простору в площині вирішення суспільно-державних відносин різнорідного походження. Суттєвою проблемою в цьому аспекті є визначення елементного складу єдиної сукупності, яка й відбиває шукану істинність [2, с. 47].

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Представлена до аналізу проблематика має певні особливості, обумовлені складовими концепту адміністративно-правового статусу органів суддівського врядування в Україні. Якщо до особливостей сутності та змісту категорії адміністративно-правового статусу були звернені чисельні праці вітчизняних вчених (наприклад, В. Авер'янов, С. Аксюков, О. Алтуніна, Д. Бахрах, О. Бригінець, М. Горбач, А. Даниленко, А. Зубко, В. Кобзар, В. Коваль, Т. Коломоєць, Я. Окар-Балаж, Н. Олефіренко, С. Павелків, С. Подоляка, А. Приходько, Я. Савицький, А. Стародубцев, С. Стеценко, А. Ткаченко та багато інших), то інститут діяльності органів суддівського врядування в Україні все ще є малодослідженою тематикою в межах адміністративно-правової науки.

Метою статті є визначення структури адміністративно-правового статусу органів суддівського врядування в Україні.

Виклад основного матеріалу. Не вдаючись до етимологічного аналізу сутності категорії «структура» відразу уточнимо, що це його елементна складова. При цьому в теорії адміністративного права досить проблемним є її визначення [3, с. 69]. Однак єдино злагоджено науковці визначають їх як складові адміністративно-правового статусу, які у своїй сукупності визначають змістовну юридичну характеристику суб'єкта адміністративних правовідносин, а також вказують на його особливості та відмінності від інших суб'єктів [3, с. 69]. Зокрема з позиції окремих вчених це такі елементи як: 1) права, свободи, законні інтереси та обов'язки [4]; 2) характерні особливості суб'єкта та реальна його взаємодія з іншими суб'єктами адміністративно-правових відносин [5, с. 164]; 3) сукупність суб'єктивних прав і обов'язків [6, с. 64]; 4) права, обов'язки та відповідальність [7, с. 85]; 5) сукупність прав, обов'язків та гарантій їх реалізації [8, с. 90]; 6) взаємопов'язаний комплекс юридично закріплених адміністративних завдань (функцій), адміністративних прав та обов'язків [9, с. 2, 175].

Окрім зазначених елементів науковцями пропонується до цієї системи включати також: правові форми діяльності та порядок взаємовідносин по посаді; обмеження та економічне забезпечення; правомочність; цілі, компетенцію; службові зв'язки та підпорядкування; методи діяльності органу, правові підстави їх виникнення та тривалість функціонування; правовий режим внутрішніх процесів керівництва [3, с. 70]. Заслуговує також на увагу думка вченого В. Ковалю який стверджує, що ядром адміністративно-правового статусу заведено вважати права та обов'язки – це істина, яка не потребує доведення, а усіма іншими елементами, вчені-правознавці наразі не знаходять однозначної відповіді на питання, чи належать вони до структурних елементів адміністративно-правового статусу. До речі, сучасна правова доктрина почала наповнюватися пропозиціями вчених про те, що до адміністративно-правового статусу слід відносити обмеження та заборони. Таке питання також є доволі дискусійним і потребує ретельного осмислення щодо того, чи варто відносити ці елементи до структури адміністративно-правового статусу [10, с. 92-93]. Однак слід враховувати, що викладені вище положення щодо елементного складу адміністративно-правового статусу стосуються різного роду суб'єктів адміністративно-правових відносин, як фізичних, так і юридичних осіб [3, с. 70].

Тобто загалом у наукових джерелах, дослідниками визначається різна кількість таких елементів, а деякі з них пропонують об'єднувати елементи адміністративно-правового статусу в певного роду блоки [3, с. 70]:

1) С. Павелків – а) цільовий блок (принципи, мета, завдання та функції); б) структурно-організаційний блок (регулювання порядку створення, реорганізації, ліквідації, процедури діяльності, лінійної та функціональної підпорядкованості); в) компетенційний блок (права, обов'язки, відповідальність) [11, с. 5-6];

2) О. Бригінець – а) цільовий, який включає в себе принципи, цілі, завдання та функції здійснення органу державної влади, б) структурно-організаційний, який включає в себе регулювання порядку створення, реорганізації, ліквідації, процедури діяльності, право на офіційні символи, лінійну та функціональну

підпорядкованість, в) компетенційний, який включає в себе сукупність владних повноважень стосовно: прав та обов'язків, які пов'язані із здійсненням влади, участю в управлінських відносинах, а також право видавати певні акти: підвідомчість, правове закріплення об'єктів, предметів, справ, на які поширюються владні повноваження [12];

3) О. Алтуніна – а) цільовий, який визначає норми про цілі (мету), завдання та функції діяльності; б) організаційно-структурний, який утворюють правові приписи, що регламентують порядок утворення, реорганізації, ліквідації органу, його структуру, лінійну і функціональну підпорядкованість; в) компетенції як сукупності владних повноважень і підвідомчості [13, с. 89];

4) А. Стародубцев – а) цільовий; б) структурно-організаційний; в) функції та повноваження; г) функціональний; д) відповідальність [14, с. 86].

Вчений А. Даниленко [15, с. 188] акцентує, що більшість наведених думок вчених переважно ґрунтується на думці Д. Бахраха та В. Авер'янова, які вважають, що адміністративно-правовий статус складається з трьох блоків елементів, а саме: а) цільовий блок, б) структурно-організаційний блок, в) компетенційний блок (компетенцію) [16; 17, с. 255]. Зокрема Д. Бахрах перший елемент адміністративно-правового статусу державного органу пов'язує з його юридично закріпленими цілями, завданнями і функціями. До другого він відносить нормативне регулювання порядку утворення, легалізації, реорганізації, ліквідації суб'єктів, їхньої підпорядкованості і передачі з відання одних організацій у підпорядкування інших, встановлення і зміни їх організаційних структур, права на організаційне самовизначення, процедуру діяльності і права на офіційні символи. А останній – компетенцію, визначає як частину правового статусу колективних суб'єктів, що складається із сукупності владних повноважень щодо певних предметів відання [17, с. 280]. Як зауважує щодо цього вчена С. Подоляка, з цим повною мірою можливо погодитись, однак усі ці блоки певною мірою впливають із повноважень суб'єктів, статус яких досліджується. Навіть структурно-організаційний блок статусу зумовлений ієрархічними зв'язками, що впливають із повноважень суб'єктів у системі ієрархії [18, с. 161].

Відмінними від зазначених позицій є думки тих вчених, які присвятили свої наукові пошуки комплексному розкриттю цієї проблематики на прикладі конкретного державного органу, присвятивши цьому всю наукову працю.

Наприклад, Я. Савицький з міркувань того, що не можна ототожнювати поняття адміністративно-правового статусу органу й адміністративно-правовий статус посадових осіб цих органів, виділяє у межах адміністративно-правового статусу апеляційних господарських судів в Україні об'єктивну та суб'єктивну його характеристики, різниця між якими полягає в деперсоніфікації як абстрактного суб'єкта, наділеного певними ознаками, чи навпаки – конкретизації суб'єкта, за яким закріплено коло правоможностей. Відповідно до об'єктивних характеристик належать загальні, спеціальні та частково специфічні структурні частини аналізованого адміністративно-правового статусу, а до суб'єктивних – специфічні, але тільки ті, що безпосередньо стосуються специфіки діяльності працівників апарату апеляційних господарських судів [19, с. 55-56].

На основі проведеного аналізу різноманітних думок вчених, Я. Савицький виділяє такі елементи адміністративно-правового статусу апеляційних господарських судів в Україні: 1) загальні, як коло елементів, що є спільними для всіх судових органів такого ж рівня: територія (округ), на якій діє такий суд, порядок створення, реорганізації, ліквідації таких судів, загальні функції та завдання суду й окремо його компетенція, а також статус суддів. Усі ці елементи містяться в Конституції України та спеціалізованому Законі; 2) спеціальні – інстанційна спеціалізація аналізованих суб'єктів, що вирізняє їх від судових органів такого ж рівня – тобто повноваженнями суду апеляційної інстанції щодо перегляду або вирішення господарських спорів; 3) специфічні – сукупність закріплених адміністративною нормою засад та організаційно-функціональних правил діяльності апеляційного судового органу, що розкривається: а) організаційно-структурною побудовою апарату суду – засади функціонування структурних частин апарату суду, їх повноваження та компетенція, що надалі реалізується конкретними працівниками; б) специфікою діяльності працівників його апарату – правова природа займаної посади та основні засади діяльності, зокрема механізми призначення, звільнення, заохочення, взаємодії та відповідальності, а також їх завдання, посадові обов'язки та права [19, с. 59].

Таким чином, відсутність усталеного розуміння змісту та сутності адміністративно-правового статусу як органів державної влади, так і органів суддівського врядування надає нам можливість висловити власну думку щодо того, які елементи формують структурну складову аналізованої тематики.

Перш за все, слід уточнити, що нами органи суддівського врядування в Україні уявляються як певна система, склад якої є подвійним – Вища рада правосуддя як центральний орган, та інші органи як такі, що мають бути їй підзвітні в перспективі, адже сьогодні згідно норм чинного законодавства не до кінця зрозумілою є їх «піраміда».

Відповідно, орієнтуватися слід на два аспекти: універсальні характеристики органів суддівського врядування як органів державної влади, що мають спеціалізоване соціально цінне призначення в механізмі реалізації функцій держави; спеціальні особливості функціональності конкретного суб'єктного утворення цієї системи.

Нами також вбачається трьох блокова система структури адміністративно-правового статусу органів суддівського врядування в Україні, однак з деякими уточненнями. Зокрема, перший блок аналізованої структури становить організаційний. Тут доцільно підтримати думку Н. Олєфіренко, складовими якого є положення, що

визначають порядок їх утворення і структуру, а також порядок зайняття та заміщення посад (набуття членства) [20, с. 152]. Однак додамо, що цей блок характеризує і їх ієрархічну підпорядкованість.

Наступний блок має назву засадничо-функціональний, оскільки формує ідейний зміст, умови та вимоги до організаційно-процедурних аспектів діяльності досліджуваних суб'єктів. Зокрема мова йде про принципи їх діяльності, а також мету, завдання та функції.

Третій блок структури адміністративно-правового статусу органів суддівського врядування в Україні уявляється нами як компетенційний, що характеризує коло їх повноважень (права та обов'язки), сферу відання та відповідальність.

Висновок. Структура адміністративно-правового статусу органів суддівського врядування в Україні – це сукупність нормативно закріплених в актах адміністративного законодавства підстав, умов, вимог, ідейних орієнтирів та процедур за наявності яких органи суддівського врядування:

– легалізуються як органи державної влади, що законодавчо наділені можливістю до реалізації соціально важливої адміністративної діяльності;

– стають підконтрольними та підзвітними суспільству (в окремих випадках ієрархічно вищим органам (органу) цієї системи);

– зобов'язуються реалізовувати свою діяльність у рамках та відповідності принципу верховенства права й несуть відповідальність за дії чи бездіяльність у просторі своєї сфери відання.

Формування трьох блоків структури аналізованої системи, з нашого погляду, є формальним та не претендує на вичерпність. Однак, ми переконані, що в умовах сучасності саме ці положення найкраще характеризують місце, значення та роль органів суддівського врядування у площині вектора здійснених наукових пошуків.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

1. Приходько А.А. Адміністративно-правовий статус суб'єктів публічної адміністрації у сфері запобігання та протидії корупції: теоретична та практична сутність. *Наукові праці Національного університету «Одеська юридична академія»*. 2019. № 24. С. 88-96.

2. Зубко А. О. Адміністративно-правовий статус Департаменту міжнародних спорів Міністерства юстиції України : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Науково-дослідний інститут публічного права. Київ, 2018. 211 с.

3. Аксюков С. М. Структура адміністративно-правового статусу уповноваженого центрального органу виконавчої влади з доходів та зборів. *Митна справа*. 2013. № 5(1). С. 68-72.

4. Оніщенко Н. М., Зайчук О. В. Теорія держави і права. Академічний курс: підручник. Київ: Юрінком Інтер, 2008. 366 с.

5. Кобзар В. В. Теоретико-правові підходи до визначення поняття правового статусу особи в науці адміністративного права. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2014. № 1. С. 165-170.

6. Коломоєць Т.О. Адміністративне право України. Академічний курс: підруч. К.: Юрінком Інтер, 2011. 576 с.

7. Окар-Балаж Я. І. Деякі питання визначення правового статусу особи у адміністративному праві. *Наше право*. 2015. № 2. С. 81-85.

8. Стеценко С.Г. Адміністративне право України: навч. посіб. К.: Атіка, 2007. 624 с.

9. Горбач М. І. Адміністративно-правовий статус суб'єктів адміністративного права: теорія і практика: дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна», Науково-дослідний інститут публічного права, Київ, 2017. 202 с.

10. Коваль В. Елементи адміністративно-правового статусу військовослужбовців. *Підприємництво, господарство і право*. 2018. № 11. С. 92-95.

11. Павелків С.Р. Адміністративно-правовий статус органів публічної адміністрації у сфері житлово-комунального господарства України: автореф. дис. на здобуття наук, ступеня канд. юрид. наук: спец. 12.00.07. К., 2013. 22 с.

12. Бригінець О.О. Адміністративно-правовий статус державної податкової служби України: автореф. дис. на здобуття наук, ступеня канд. юрид. наук: спец. 12.00.07. Ірпінь, 2011. 22 с.

13. Алтуніна О. М. Адміністративно-правовий статус органів місцевого самоврядування. *Право і Безпека*. 2010. № 4. С. 89-92.

14. Стародубцев А. А. Організаційно-правові питання діяльності інспекції особового складу щодо зміцнення законності і дисципліни в органах внутрішніх справ: дис.... канд. юрид. наук: 12.00.07. Харків, 1999. 185 с.

15. Даниленко А. П. Поняття та структура адміністративно-правового статусу органів місцевого самоврядування: теоретико-правовий аспект. *Право і суспільство*. 2013. № 6. С. 187-190.

16. Виконавча влада і адміністративне право; за заг. ред. В.Б. Авер'янова. К.: Видавничий Дім «Ін-Юре», 2002. 668 с.

17. Бахрах Д.Н. Административное право: учеб. для вузов. М.: Изд-во «БЕК», 1996. 368 с.

18. Подоляка С. А. Адміністративно-правовий статус суб'єктів протидії корупції в органах прокуратури в Україні. *Форум права*. 2017. № 3. С. 160-165.

19. Савицький Я.Ф. Адміністративно-правовий статус апеляційних господарських судів в Україні: : дис. ...

канд. юрид. наук : 12.00.07. Науково-дослідний інститут публічного права. Київ, 2019. 224 с.

20. Олефіренко Н. Адміністративно-правовий статус адміністративного суду в Україні. *Слово Національної школи суддів України*. 2013. № 3. С. 152-155.

REFERENCES:

1. Prykhodko, A.A. (2019). Administratyvno-pravovyi status subiektiv publichnoi administratsii u sferi zapobihannia ta protydii koruptsii: teoretychna ta praktychna sutnist. [Administrative and legal status of public administration entities in the field of preventing and combating corruption: theoretical and practical essence]. *Naukovi pratsi Natsionalnoho universytetu «Odeska yurydychna akademiia»*, 24, 88-96. [in Ukrainian].
2. Zubko, A. O. (2018). Administratyvno-pravovyi status Departamentu mizhnarodnykh sporiv Ministerstva yustytzii Ukrainy. [Administrative and legal status of the Department of International Disputes of the Ministry of Justice of Ukraine]. Candidate's thesis. Kyiv: Naukovo-doslidnyi instytut publichnoho prava [in Ukrainian].
3. Aksiukov, S. M. (2013). Struktura administratyvno-pravovoho statusu upovnovazhenoho tsentralnoho orhanu vykonavchoi vlady z dokhodiv ta zboriv. [The structure of the administrative and legal status of the authorized central body of executive power for revenues and fees]. *Mytna sprava*, 5(1), 68-72. [in Ukrainian].
4. Onishchenko, N. M., & Zaichuk, O. V. (2008). Teoriia derzhavy i prava. Akademichnyi kurs: pidruchnyk. [Theory of State and Law. Academic course: textbook]. Kyiv: Yurinkom Inter [in Ukrainian].
5. Kobzar, V. V. (2014). Teoretyko-pravovi pidkhody do vyznachennia poniattia pravovoho statusu osoby v nauksi administratyvnoho prava. [Theoretical and legal approaches to defining the concept of legal status of a person in the science of administrative law]. *Naukovyi visnyk Dnipropetrovskoho derzhavnoho universytetu vnutrishnikh sprav*, 1, 165-170. [in Ukrainian].
6. Kolomoiets, T.O. (2011). Administratyvne pravo Ukrainy. Akademichnyi kurs: pidruch. [Administrative law of Ukraine. Academic course: textbook]. K.: Yurinkom Inter [in Ukrainian].
7. Okar-Balazh, Ya. I. (2015). Deiaki pytannia vyznachennia pravovoho statusu osoby u administratyvnomu pravi. [Some issues of determining the legal status of a person in administrative law]. *Nashe pravo*, 2, 81-85. [in Ukrainian].
8. Stetsenko, S.H. (2007). Administratyvne pravo Ukrainy: navch. posib. [Administrative law of Ukraine: textbook]. Kyiv: Atika [in Ukrainian].
9. Horbach, M. I. (2017). Administratyvno-pravovyi status subiektiv administratyvnoho prava: teoriia i praktyka. [Administrative and legal status of subjects of administrative law: theory and practice]. Candidate's thesis., Kyiv: Naukovo-doslidnyi instytut publichnoho prava [in Ukrainian].
10. Koval, V. (2018). Elementy administratyvno-pravovoho statusu viiskovosluzhbovtsiv. [Elements of administrative and legal status of servicemen]. *Pidpriemnytstvo, hospodarstvo i pravo*, 11, 92-95. [in Ukrainian].
11. Pavelkiv, S.R. (2013). Administratyvno-pravovyi status orhaniv publichnoi administratsii u sferi zhytlovo-komunalnoho hospodarstva Ukrainy. [Administrative and legal status of public administration bodies in the sphere of housing and communal services of Ukraine]. Extended abstract of candidate's thesis. Kyiv [in Ukrainian].
12. Bryhinets, O.O. (2011). Administratyvno-pravovyi status derzhavnoi podatkovoi sluzhby Ukrainy. [Administrative and legal status of the state tax service of Ukraine]. Extended abstract of candidate's thesis. Irpin [in Ukrainian].
13. Altunina, O. M. (2010). Administratyvno-pravovyi status orhaniv mistsevoho samovriaduvannia. [Administrative and legal status of local governments]. *Pravo i Bezpeka*, 4, 89-92. [in Ukrainian].
14. Starodubtsev, A. A. (1999). Orhanizatsiino-pravovi pytannia diialnosti inspektsii osobovoho skladu shchodo zmitsnennia zakonnosti i dystsypliny v orhanakh vnutrishnikh sprav. [Organizational and legal issues of the inspection of personnel to strengthen the rule of law and discipline in the internal affairs]. Candidate's thesis. Kharkiv [in Ukrainian].
15. Danylenko, A. P. (2013). Poniattia ta struktura administratyvno-pravovoho statusu orhaniv mistsevoho samovriaduvannia: teoretyko-pravovyi aspekt. [The concept and structure of administrative and legal status of local governments: theoretical and legal aspect]. *Pravo i suspilstvo*, 6, 187-190. [in Ukrainian].
16. Averianov, V.B. (Ed.). (2002). Vykonavcha vlada i administratyvne pravo. [Executive power and administrative law]. K.: Vydavnychiy Dim «In-Yure» [in Ukrainian].
17. Bakhrakh, D.N. (1996). Admynystratyvnoe pravo: ucheb. dlia vuzov. [Administrative law: textbook. for universities]. M.: Yzd-vo «BEK» [in Ukrainian].
18. Podoliaka, S. A. (2017). Administratyvno-pravovyi status subiektiv protydii koruptsii v orhanakh prokuratury v Ukraini. [Administrative and legal status of anti-corruption entities in the prosecutor's office in Ukraine]. *Forum prava*, 3, 160-165. [in Ukrainian].
19. Savytskyi, Ya.F. (2019). Administratyvno-pravovyi status apeliatsiinykh hospodarskykh sudiv v Ukraini. [Administrative and legal status of appellate commercial courts in Ukraine]. Candidate's thesis. Kyiv: Naukovo-doslidnyi instytut publichnoho prava [in Ukrainian].
20. Olefirenko, N. (2013). Administratyvno-pravovyi status administratyvnoho sudu v Ukraini. [Administrative and legal status of the administrative court in Ukraine]. *Slovo Natsionalnoi shkoly suddiv Ukrainy*, 3, 152-155. [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції: 20.12.2019